

ÁRPÁD-LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

2011. ÁPRILIS
VI. évf. 6. szám

LONDON

GOMBÁR

PÁLYÁZATOK

SZEZONÁLIS SZEMÉT

Írhatnék valamit a szezonról, arról, hogy mit jelent az átlagdiáknak a tavasz, mit szoktunk tavasszal művelni, de hiszen mindannyian tudjuk: elszabadulunk. Megvadulunk a szabadság, a szünet egyre közeledő fénye láttán, s óráinkat minél hamarabb szeretnénk letudni, helyette inkább élveznénk a nap és az új, lenge vászon holmik simogatását bőrünkön.

Jobb esetben viszont nem csak ezt a kettőt érezzük, hanem egy harmadikat is: szerelmünk tenyerét szeplős vállunkon, melyet a rafináltabb lányok és szabadtéri sportokat űző fiúk már rég egyenletes barnának tudhatnak. Igen, a szerelem tényleg a tavasz elengedhetetlen hozzávalója.

Gyakran előfordul, hogy a tavasz eljöttével amúgy is szárnyaló gondolataink még messzebbre szállnak az iskola témakörtől. A félévkor eltervezett javítás sehogy sem akar elkezdődni, jövőre néző terveink pedig – az idő ideálissá változásával párhuzamosan – egyre rövidebb távúak lesznek.

Egyesek rövid távú tervei között biztosan szerepel az, amiről ugyan már éppen eleget beszéltem, de valahogy sosem tudom megunni – a buzogánypróbákra való eljutás. A friss fű illata az Amfiban (ami szerencsére jelenleg nem áll víz alatt, különben szinkronúsgyakorlat bemutatására kényszerül-nénk buzogányozás helyett) és a tavaszi levegő azért mégis motivál minket, nagyvárosi fiatalokat, hiszen aki nem állt be buzogányozni, az is szívesen kimerészkedik egy-egy próbára.

Közben én, aki jelenleg az áprilisi időjárást próbálom nektek megjósolni március idusa táján, remélve, hogy

esetleges kudarcom esetén nem jutok Caesar sorsára, válságtól szenvedek. Fel is adhatnám, de az áprilisban élő diák nem adná fel, egyre emelkedő hangulata kitarásra sarkallná. Ezért írok én is tovább, a jövőben élve, ami remélhetőleg jobb lesz, mint ez a jelenünk. Messzebbre látnék, már egészen a szünidőig, de a legtöbb, amit ma még a holnapba tudok vizionálni, az a Gombár és az Árpád Napok. Az előbbi rendkívül izgalmasnak ígérkezik a lassacskán kikerülő, gyönyörű plakátok és gólyáktól érkezett információk fényében. Az utóbbi szintén várakozással tölt el a két „lazább” nap, az érdekes előadások, rendezvények és a sok verseny miatt, amelyek akkor kerülnek megrendezésre. Mikor ezt olvassátok, már túl is estünk rajta.

Hogy kicsit az iskolai programok felől a tömegeket érintő események felé evezzek: idén április 24-én lesz a húsvét, ami jelentős ünnep az egyházban, és rengeteg népszokás is kapcsolódik hozzá, például a locsolás. A húsvét ezen kívül a nyuszi eljövetelének időpontja is, akiről ugyan nem értem, hogy honnan jött és hogy kapcsolódik az ünnephez? És vajon a csirkéktől lopja a tojásokat vagy ő maga tojja nekünk? Mindenesetre rendkívül hálás vagyok neki az óriási csokoládémennyiségért, amivel elhalmoz engem.

És végül, de nem utolsó sorban, áprilisban ünnepeltek az első olyan szerencsések, akik szabad levegőn, egy óriási adag fagyalt kíséretében tarthatják születés- és névnapjaikat, tehát ezúton kellemes ünneplést kívánok nekik!

KÉRDEZD MÁSKÉNT!

Gergely Jánosné tanárnő

– *Elsőként a Tanárnő gyermekkoráról szeretnék érdeklődni.*

– Nagyon boldog gyerekkorom volt. A Marczibányi téri Általános Iskolába jártam, nagyon jó tanárim voltak. A legjobb barátnőmmel nagyon sokat rajzoltunk, tanultam zongorázni is. Akkoriban zenekritikus szerettem volna lenni. Egy évig egy angol tagozatos gimnáziumi osztályba, majd a Bartók Béla Zeneművészeti Szak középiskolába jártam. Érettségi után viszont mégsem a zenei pályát választottam, hanem egy évig az Országos Széchényi Könyvtár Zeneműtárában dolgoztam, ezért döntöttem végül az angol és a könyvtár szak mellett.

– *És az egyetem után milyen út vezetett az Árpád Gimnáziumig?*

– Az egyetemi évek alatt férjhez mentem és később a családommal friss diplomásként Székesfehérvárra költöztünk. Amikor Budapestre visszakerültem, egy nagyon jó és érdekes munkát kaptam, egyszerre használhattam a könyvtár szakos és az angol tudásomat, és még a zenével is kapcsolatban maradhattam. A Magyar Zenei Információs Központ vezetőjeként egy fontos zenei gyűjteményt kellett kezelni és a kortárs zene megismertetésén dolgozni oly módon, hogy a világ zenei információs központjaival kellett a kapcsolatot tartani. Hat év után úgy éreztem, hogy bizonytalan lett e nonprofit intézmény léte, az angoltanárok iránt viszont hirtelen nagy lett a kereslet. Így megpróbálkoztam a tanítással. Először egy nyelviskolában, majd itt az Árpád Gimnáziumban. Ugyan soha

nem gondoltam volna, hogy egyszer elmondhatom magamról, hogy tizenkilenc éve középiskolában tanítok, most mégis örülök neki és külön boldog vagyok azért, hogy pont ebbe az iskolába kerültem.

Egy volt árpados diákunk, Ladik Krisztina révén kerültem kapcsolatba egy lengyel tanárnővel, majd lettünk partner iskola egy Comenius projektben. Az elmúlt két évben sokat dolgoztunk ebben a programban Sztójcsev tanárnővel és a 11. b-vel, de merem állítani, hogy megéret!

– *És szabadidejében mit csinál a Tanárnő?*

– Nagyon szeretek a családommal, a gyerekeimmel és az unokáimmal lenni. Mindig szívesen olvasok, rendszerint angol könyveket, amelyeket elsősorban a fiamtól kapok, aki sok éven át tanult és élt külföldön. Esténként pedig a lányommal beszélgetünk hosszasan telefonon. Mivel ő olasztanár, vele lehet jól kibeszélni az iskolai ügyeket. Egy kórusban is énekelek a férjemmel. Ez szép zenéket és jó társaságot jelent.

– *Szeret a Tanárnő utazni?*

„Nekem nagyon tetszett, főleg a hétcéséké, bár kicsit hosszúak voltak. De az összes osztály jól teljesített, ügyesek voltak.” (Rina, 8.c)

– Igen. Régebben minden nyáron felkekedtünk és elutaztunk valahová a gyerekekkel és Fanni kutyánkkal. Egyszer Kanadában töltöttünk két hónapot egy kedves rokon családnál és a hatalmas autójukkal kirándultunk három hétig az Egyesült Államokban. De legjobban Nagy-Britannia vonz.

– Szokott a Tanárnő színházba vagy koncertekre menni?

– Az az igazság, hogy nem olyan gyakran, mint ahogyan tehetném. Nem azért, mert nem szeretem, csak egyszerűen nem vagyok elég aktív e téren. De a színházat,

mozit, koncerteket egyaránt nagyon szeretem.

– És végül valami életcél vagy kívánság?

– A tanításban azt szeretném elérni, hogy a diákok mindegyike szeresse az órákat, az órákhatékonyak legyenek, ennek érdekében megpróbálok mindent megtenni. És nagyon bízom abban, hogy a fiatalok egy jobb világot tudnak teremteni és boldog életet élni.

– Köszönöm a beszélgetést!

Őri Annamária (10.d)

Pályázatok

1. Design

Pályázatot hirdetünk az iskolatársaság jövő évi arculatának megtervezésére, melyen minden volt és jelenlegi árpados részt vehet.

A pályázat az alábbiakban felsorolt arculati elemeket tartalmazhatja. Nem kötelező az összeset tartalmaznia, olyan pályázat is elképzelhető, ami csak egy-egy kiválasztott elemet, például csak az újság címét és/vagy a cím grafikáját tartalmazza. Egy pályázat azonban értékesebbé tesz, ha minél átfogóbb és egységesebb.

Tehát a lehetséges arculati elemek:

> az újság címének grafikája, megjelenítése

> címlap szerkezete, grafikája

> rovatcímek és rovatillusztrációk

> egy belső oldal megjelenítése: visszatérő elem az oldalon, rovatcímek elhelyezése, színek kialakítása, cím és szöveg betűtípusa

Követelmény a jelenlegi A5-ös méret (148x210 mm) megtartása.

A pályázatok leadásának módja: emailben (arpadlapok@gmail.com) ÉS kinyomtatva (Koncz Levente tanár úrnak). Határidő: 2011. június 4.

A pályázat nyertese 25 ezer Ft ösztöndíjban részesül, ha a pályázat alapján az újság lényegében teljes következő évi designja elkészíthető. Ha csak egyes részletekre terjed ki a pályázat vagy csak bizonyos elemei valósíthatók meg, akkor a díj arányosan csökken.

2. Címlapcikk

Pályázatot írunk ki az iskolatársaság jelenleg 2. oldali vezércikkének megírására a következő tanévre. Pályázni lehet egy elképzelt vezércikkkel, a cikk szokásos terjedelmében, akár fiktív eseményeket felhasználva. A cikk korábbi tartalmi és stíluselemeit meg lehet változtatni. A pályázatokat elektronikus formában várjuk június 4-ig az arpadlapok@gmail.com emailcímrre.

A pályázat nyertese 25 ezer Ft ösztöndíjban részesül és egy tanéven (7 lapszám) keresztül írhatja az újság második oldalát.

GOMBÁR BEMUTATÓK

Sok dolog van, ami az életünkben állandó, folytonos, örök, mint a mindennapi kávé, karácsonykor a nagymama bejglije, a hajnali kutyavonyítás. Az árpados diákok számára is természetes már, hogy a kezdő osztályok egy általuk választott színdarabot adnak elő a Gombár-bemutatón, és ez idén sem maradt el. De ugorjunk csak vissza egy keveset az időben!

sokkal látogattuk meg Csodaországot. Egy kis szünet után a nagy Sherlock Holmes-szal fejthettünk meg egy rejtélyes esetet a 7.c előadásában. Végül a 9.d mutatta be, milyen is a Vesztegzár a Grand Hotelben, hogy egy humoros krimivel érjenek véget a fellépések. Utána megkönnyeb-
bülten öltöztünk vissza, majd a zsűri

Március eleje van, harsány beszélgetés hallatszódik a folyosón, minden bizonnyal már elkezdődött a készülődés. Szövegfoslányok, izgatott kuncogás – ismerős ugye? A stresszes díszletfestések és a sokszor reménytelen próbák, melyekkel lehetetlen haladni a sok közbeszólás és nevetés miatt.

De végül is mindenki egyre készült: a Gombár-bemutó napjára! Amikor ott állsz a színpadon, és több száz ember arcát látod magad előtt – érdekes, őszintén szólva nem is rossz, hanem furcsa érzés. Nem mondhatnánk, hogy nem izgultunk előtte. De amikor kilépsz a színpadra, már egyszerűen nem tudsz izgulni – szerencsére.

Aztán eljött a nap! Először a 7.b-sek mesélték el nekünk Berzsián és Dideki történetét, azután a 7.a-

tanácskozása alatt kikapcsolódhattunk az Ász Toldi másképp című darabjával.

Már mindenki tükön ülve várta, hogy vajon milyen döntés született, amikor a zsűri elnöke színpadra lépett. Először az osztályfőnököket és a magyartanárokat jutalmazták, majd a díjazásra került sor. A legjobb női főszereplő Üveges Regina (Zsebenczi Klopédia, 7.b), a legjobb férfi főszereplő pedig Szatmáry Nóra (Holmes, 7.c) lett! A közönségdíjat a 7.c-sek kapták.

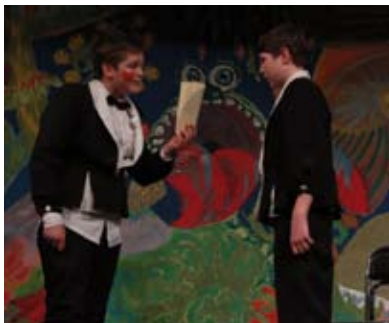
„Jó hagyomány, minden évben megnézem az új árpadosokat, idén is nagyon tetszettek a darabok. És gratulálok a gólyáimnak!” (P)

„Nekem nagyon tetszett. Élveztem. Szuper volt. Nagyon örültem neki, hogy megnyertük a közönségdíjat és hogy másodikok lettünk.” (Viki, 7.c)

Az első helyet a 7.a nyerte, második lett a 7.c, utánuk jött a 9.d, és a 7.b zárta a sort.

A közönségnek talán egy jó péntek estét jelentett, ami nekünk több hónapnyi befektetett munkát. Ez összehozta az osztályt és egy csapatot kovácsolt belőle. Persze nálunk is volt, hogy valami próbára tette a türelmünket, de a

végére minden összeállt, a tanárok kihozták belőlünk a legjobbat! Talán nem is az eredmény a legfontosabb, hanem a felejthetetlen élmény.

Minden osztálynak gratulálunk és találkozunk a 2012-es Gombáron!

*Barki Eszter, Holczer Sára,
Vermes Laura (7.a)*

IRODALOM

Lapunk állandó szerzője, Vadász Dani (8.c) a Petőfi Irodalmi Múzeumban heti rendszerességgel foglalkozik versírással Zalán Tibor kortárs író, költő vezetésével. Az egyik házi feladat petrarcai szonett írása volt. Ennek követelménye a jambikus lejtés, valamint az ölelkező rímek és a tercina.

Vadász Dani: Jobb ötlet híján...

Szonettet írni nem is olyan könnyű,
Szavak kavarnak a fejemben
S a gondolat: be kell fejeznem
Elveszni látszik, mint kazalban a tű.

E királynőhöz a költő mindig hú,
Őt százszor dicséri, nincs kegyelem
Udvarlás nélkül nincs is szerelem,
S így sajnos nem lesz gyönyörű a mű.

A fele már kész van, ez szerencse
Ennyi baj után valami csak kisül
Versem a fele lapot ellepte.

Az arcomra végre egy mosoly kerül,
Pihenj tollam, a lap már fekete
És így most ujjongok legeslegbelül.

„Annak ellenére, hogy nagyon hosszú volt, nekem tetszett. A 7.c és a 9.d előadásai tetszettek legjobban, de az összes nagyon jó volt, látszott mindegyiken, hogy sokat dolgoztak velük az osztályok.” (Becca, 8.a)
„Tetszett. Izgalmas volt. A kilencedikesek darabja tetszett a legjobban – persze a miénktől eltekintve.” (Laura, 7.a)

ARANYKÖPÉSEK

„Ricsi! Ha jövő hét szerdáig nem tanulsz meg a szöveget, ezzel a fürtös gyöngyikével foglak halálra korbácsolni!” *(Simon Péter)*

„Ez kicsit olyan, mint amikor a gazella odamegy az oroszláncsaládhoz és elkezd őkét cikizni a sörényük miatt.” *(Simon Péter)*

„Izohiéta: olyan, mint a hiéna, csak nincs bojtos füle és t-vel írják.” *(Tarlós Péter)*

„A szállítás alatti kontroll azt jelenti, hogy ha a mentőben elkezd hörögni hátul a bácsi, nem azt mondják neki, hogy bírd ki, mindjárt ott vagyunk, hanem próbálnak vele valamit csinálni.” *(Tarlós Péter)*

„Kisfiam! Úgy jössz ki jelenteni, mint egy tank.” *(Pödör László)*

„Ha nyitott szemmel hallgatjátok a rádiót...” *(Tajtiné Váradi Emőke)*

„Láthatod, hogy nem látunk semmit!” *(Kovácsné dr. Csányi Csilla)*

„A szemben lévő szög: ez a matematikának egy nagyon fájdalmas területe.” *(Számadó László)*

„A bacikat bacinak nevezni valójában egy biológiai tévedés.” *(Sziliné Dienes Irén)*

„Nem mondom ilyet, mert az ofó tanár úr leeshet a fejéről a hajat.” *(Serfőző Anikó)*

„15 részre is fel tudjuk osztani? Hát nem? Hát de! Megint igazam van!” *(Gedeon Veronika)*

„Engem mindig kiszorít Tarlós és Simon tanár úr az aranyköpések közül.” *(Gedeon Veronika)*

„Ha Emil ezután is felkiáltó jelet ír, kukoricán fog térdepleni egész órán!” *(Lienhardt Krisztina)*

„Ha látsz egy három-fülén-öt-hallgató embert, akkor az tutti bróker.” *(Sarlósné Bánhegyi Lídia)*

A LEGJOBB 10

Ebben a hónapban Kovácsné Fekete Andrea tanárnő kedvenceivel ismerkedhetünk meg. „Ez a lista a teljesség igénye nélkül készült, ennél sokkal több olyan dal van, amit szívesen hallgatok” – mondta a tanárnő.

1. Queen: Bohém rapszódia
2. Kispál és a Borz: Élj vele boldogan
3. Vangelis: Tűzszekerek
4. Flashdance: Maniac
5. The Veronicas: Untouched
6. Karl Wolf: Africa
7. Quimby: Ajjajjj
8. Oroszlán Szonja: Vetkőzés
9. Chumbawamba: Tubthumping
10. Roxette: How do you do

Kristóf Petra és Kozák Dóra (9.b)

Az Árpád Gimnázium iskolatársága, VI. évfolyam, 6. szám. Megjelenik: tanévente hétszer. Email: arpadlapok@gmail.com. Írták és rajzolták: Bene Dia, Benyó Réka, Dudás Orsolya, Kádas Miklós, Kovács Rebeka, Kozák Dóra, Kristóf Petra, Margitai Anna, Őri Annamária, Treszkai Anett, Varga Stefánia. Design és tördelés: Bakos Asztrik. Felelős tanár: Koncz Levente. Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft. Felelős vezető: Kutrovich Zsolt. A címlapon: London 2011. Fotó: Lendvai Márton (10.d).

„Nagyon jól éreztem magam. Szerintem megérte az a sok próba és a délutáni díszletfestések. Es itt nem is csak az eredmények a lényegesek, hanem az is, hogy ez az egész az osztályokból csapatokat kovácsolt.” *(Eszter)*

„Nagyon tetszett, minden színdarab nagyon ötletes volt. Jó, hogy a golyák ilyen lelkesek.” *(Zsófi, 9.c)*

Egy középkorú férfi ül szomorúan a bárban, előtte egy nagy pohár ital, amihez láthatóan még hozzá sem nyúlt. Egy idő múlva odamegy hozzá egy nagydarab, kővér kamionsofőr és felkapja a poharat, majd mind megissza. Erre a szerencsétlen fickó elírja magát. A kamionos megsajnálja:

– Ne haragudj, öregem, ez csak tréfa volt. Rendelek neked egy másikat...

Mire a másik tovább keseregve:

– Nem kell, nem azért sírok... Reggel késve érkeztem be a munkahelyemre, mire kirúgtak. Aztán megyek vissza a parkolóba, a kocsimat ellopták.

Nagy nehezen hazamegyek, erre ott találok a feleségem egy másik férfival az ágyban. Na ekkor határozom el, hogy itt öngyilkos leszek. Erre maga idejön és mit csinál? Megissza a mérgezett sörömet...

Két szőke nő beszélget az előző napi áramszünetről.

– Képzeld, 3 órát álltam a liftben az áramszünet miatt.

– Az semmi, én 4 órát álltam a mozgólépcsőn!

New Yorkban egy elegáns nő bemegy egy bankba, és közli, hogy külföldi utazáshoz szeretne 5000 dollár gyorshitelt felvenni. A bankban beleegyeznek, azzal a feltétellel, hogy felajánl valamit fedezetként.

– Itt áll a Rolls-Royce-om az épület előtt, megfelel? – mutatja a nő.

A bank vezetője nagyon elégedett. Amikor a nő távozik, kinevetik, hogy milyen buta, amiért ekko-

ra értéket hagyott fedezetként ilyen kis kölcsönért. Két hét múlva az asszony visszatér a bankba, hogy visszafizesse a kölcsönt és a 19 dolláros kamatot.

Az igazgató így szól:

– Hölgyem, utnanéztünk az Ön számlájának, és kiderült, hogy igen nagy vagyonnal rendelkezik. Árulja már el, hogy miért volt szüksége mégis a gyorshitelre?

– Mit gondol, hol máshol hagyhattam volna New Yorkban két hétre az autómát ilyen olcsón úgy, hogy még vigyáznak is rá?

Egy férfi horgászik és kifogja az aranyhalat. Megszólal az aranyhal:

– Ha visszadobsz, teljesítem a kívánságodat.

Visszadobja.

– Na mi a kívánságod?

– Tudod, vannak ezek a földrészek. Afrikát át kéne rakni Ausztrália helyére, Európát oda, ahol most Amerika van, az Antarktisz meg...

– Állj, állj, ez nagyon bonyolult, ezt nem tudom megcsinálni! Nem kívánnál valami mást?

– Rendben, akkor szeretném megérteni a nők gondolkodásmódját!

Az aranyhal gondolkozik, gondolkozik, majd megszólal:

– Na figyelj... hogy is volt ez azokkal a földrészekkel?

Az idős, nagyothalló gróf késő este érkezik haza. A komornyik halkán megkérdezi:

– Na mi van, te vén piszok? Már megint a kocsmában voltál és vedeltél?

– Nem, Preston. A városban voltam, és hallókészüléket vásároltam.

Nyelvi sarok

“Did you like the second act of the play?”

“I didn't see it. The program said 'Second Act, Two Years Later', and I couldn't wait.”

BLACK SWAN (FEKETE HATTYÚ)

„Tánc közben az lehetsz, ami csak lenni akarsz abban a pillanatban.”

Úgy látszik, hogy a válság igenis jó hatással van a kreativitásra. Kis költségvetésű, balettos film... első hallásra nem egy kasszasiker film jut eszembe róla, ám az Oscar jelölések hada, az elismerő kritikák már annál jobban felcsigázták az érdeklődésem.

Újabban (lehet csak én érzem így) kevés az igazán jó film. Ezért úgy gondoltam, nagy bajom nem eshet, ha megnézem. A viszszahúzó, anyja elnyomása alatt élő tehetséges balerina, Nina esélyt kap álmai szerepére, a Hattyúk tavában a Hattyúkirálynőre. A szerep két részre oszlik: a fekete és a fehér hattyúéra. A művészeti vezető, Leroy tökéletesnek találja a lányt a fehér, törekény, naiv hattyú szerepére, ám hiába a kifogástalan táncudás és a precizitás, ha nincs elég szenvedélye a fekete hattyú eltáncolásához is. Nina nem hagyja élete álmát elveszni, így mindent megpróbál, hogy minden idők legtokéletesebb fekete hattyúja legyen. A balerina lassan kezdi elveszíteni önmagát, és megkezdődik az örült hajszja a drogokkal, egy szexuális, legálisnak nem nevezhető kalanddal, a művészeti vezetővel, a vágyakkal, álmokkal. Nina felkavaró utazást tesz lényé legmélyére, igaz valójág, míg a felszínen egy új lény kezdi bontogatni szárnyait.

Darren Aronofsky ért a pszichothrillerekhez. Neve fémjelzi a Rekviem egy álomért című zseniális (inkább

hátborzongató) alkotást, valamint A pankrátor című önéletrajzi filmdrámát is. És hogy keveredik ez a műfaj a balettel? Hogy őszinte legyek, foglalmam sincs, de Aronofsky megcsinálta.

Ne feledkezzünk meg az összhatást még jobban fokozó zenéről sem, mely Clint Mansell nevéhez fűződik, aki Csajkovszkij eredeti Hattyúk tava dallamaival játszogatót: volt, amelyiket visszafelé játszott és eltorzította, így egy meglehetősen egyedi hangzásvilágot ért el.

Igy visszatekintve lehet, hogy számomra nem volt túl jó ötlet a filmet először egy sötét moziban, nagy vászon előtt megnézni. A film negyedéből csak egy vállat láttam. De hát így jár az, aki nem szereti az idegborzongató részeket.

A film pikantériája a napokban körvonalazódott botrány. Én tisztelem Natalie Portmant a másfél éves tánctanulásért, na de emberek! Ne legyünk olyan naivak, hogy elhiggyük: MINDENT ő maga táncolt. Évekbe telik, míg egy táncos így megtanul táncolni, mint Sarah Lane balett-táncosnő, aki a jelenetek 90%-ban szerepel. Portmant maximum közeli jelenetekből láthatjuk táncolni, ám a modern technikának köszönhetően Lane kisasszony testére a színésznő arcát tették rá. Ezzel nem is lenne baj, de az, hogy Natalie Portman sem az Oscar-díj átvételekor közben, sem egy interjúban, soha nem köszönte meg a kitartó balerina munkáját, és Sarah Lane neve még a stábilistán sem található(!), az már mindennek a teteje.

Nasy

MI ÁLL A HÍREK HÁTTERÉBEN

Olyan világot élünk, amikor hírekkel árasztanak el bennünket. Az információt adót mindig bizonyos célok vezérik, akikhez eljut, azok az esetek többségében kész tényként kezelik, nem is foglalkoznak azzal, hogy annak mennyi a valóság-tartalma.

A mediterrán térség egyik legnagyobb és legforgalmasabb repülőterén vagyunk. Teljes a nyugalom, nincs stressz, nincs semmi zavaró körülmény – ami amúgyis jellemző a Földnek ezen a féltékjén. A hangosbemondó szólítja az utasokat.

De jó, időben fog indulni a gépünk, minden késés nélkül! Megkezdődik a beszállítás. Mindenki megkeresi a lefoglalt helyét és az indulásra vár.

A légiutaskísérők megkezdik a szükséges tennivalók ismertetését és a gép elkezd gurulni.

Először hátra, aztán vissza, előre. Vajon mi történetet? A személyzet tájékoztatást ad arról, hogy az egyik utas rosszul lett, ezért őt kiszállítják. Majd ezt követően újra hátragurulás. Mindenki fejében az jár, hogy most már biztos minden rendben lesz. De amikor a korábbi ismert visszagurulás ismét megtörténik, sokan szkeptikussá válnak. Most már semmiféle tájékoztatást nem kapunk. Csak ülünk és várunk. Egy fél óra elteltével felszólítanak bennünket, hogy technikai okok miatt a gépet el kell hagynunk és vissza kell mennünk a tranzitba. Elhangzik az is, hogy a gép várhatóan csak pár órás késéssel indul. Majd kb. egy óra múlva honi nyelven és angolul bejelentik, hogy a gépet törlik, ezért a csomagokhoz a megjelölt csarnokban lehet hozzát jutni.

A hír hallatára a legkülönfélébb reakciókkal találkozhattunk. Sírás, bánat, elkeseredés, öröm,

mindenféle emberi érzés megfigyelhető volt. A rutinosabbak tudták, hogy ha nem mennek oda azonnal az ügyfélszolgálathoz, kicsi a valószínűsége, hogy a közeli napokban felférnek az adott légitársaság menetrendszerinti gépére. A kevésbé rutinosok pedig vártak a poggyászaikra, melyek természetesen nem a bejelentett csarnokba érkeztek. A légitársaság képviselőjének nyoma sem volt... Csak a honi társaság információjára alapozhattunk. Eszerint sem szállás, sem egyéb költséget nem térítenek meg. E hír hallatára közfelháborodás lett úrrá. De hát a vis major az vis major. Ez volt a fő érv. Sokan a repté-

ren töltötték az éjszakát. Mások elmentek szállodába azzal, hogy vagy megtérítik a költségeiket, vagy sem.

A rutinosabbak másnap a reggeli járaton találkoztak. Eközben az érintett légitársaság szóvivője arról tájékoztatta a nyilvánosságot, hogy bár a gép törésre került, de az

utasokról minden módon, teljes mértékben gondoskodtak. De erről valójában az érintett utasok tudtak volna nyilatkozni...

Az eset hírtértékű volt. A légitársaság elegendő intézkedésnek tartotta azt, hogy bejelentett valamit, ami teljes mértékben nélkülözött minden valóságot. Más egyebet nem tett, képviselőjével senki nem találkozott.

Mindazonáltal ezt az esetet levethetjük a hétköznapjainkra is. Vajon hányszor merült fel bennetek, hogy ennek vagy annak a hírek van-e egyáltalán bármi köze a valósághoz? Pedig a fenti eset ékes bizonyítéka annak, hogy néha érdemes lenne ezen is elgondolkozni...

A reptéri történet valósággal való egybeesése csak a véletlen műve.

Bene Dia (11.a)

„En élveztem. Jók voltak a próbák is Simon tanár úrral. Vices volt és türelmes az osztállyal. :) Meg jó volt nézni azt, amit a többi osztály adott elő. És megkönnyebbülés volt még azt a három mondatot is elmondani, ami a szövegem volt. Igazából izgultam a mi előadásunk közben, mert féltem, hogy valaki elrontja vagy ilyesmi, és akkor égés az egész... és el is rontották. De sikerült ügyesen megoldani.” (Sz. K.)

SZATMÁRI BÉKE

300 éve, 1711. április 30-án kötötték meg a Rákóczi szabadságharcot lezáró Szatmári békét. A fő sorok ezzel kapcsolatos neveket és helyszíneket rejtenek.

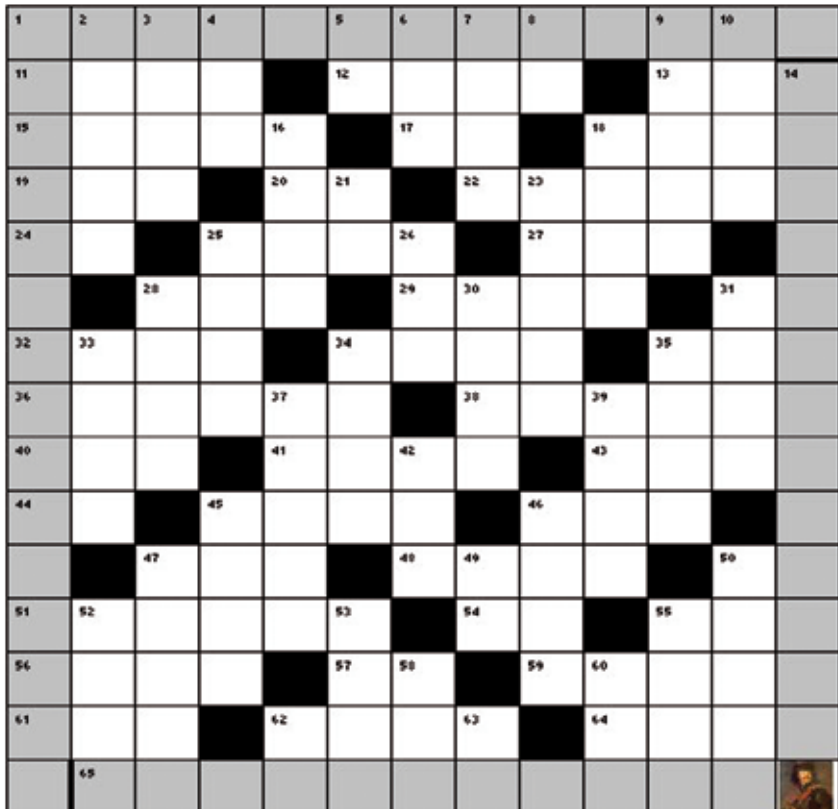
A márciusi szám (Tennessee Williams) megfejtései: A vágy villamosa; Tetovált rózsza; ... a forró bádogtetőn; Az iguána éjszakája.

VÍZSZINTES: 1. Az 1711. április 30-án megkötött békeszerződés aláírásának helyszíne. (zárt betűk: S, M, M, I) 11. A földet túrja. 12. Téli sportot űz. 13. Lyuk régiesen. 15. 22 órára (este ...). 17. Angolban férfinevek előtti rövidítés. 18. Persze. 19. Vájat. 20. Leányunk férje. 22. Muzulmán nők viselete. 24. Jelet vés. 25. Hun vezér a 3. században. 27. Öreg bácsi. 28. Létezés. 29. Számára, régiesen. 31. Liechtenstein autójele. 32. Francia város. 34. Juttatná. 35. Népszerű animációs film (... Story). 36. Eseményről beszámol. 38. Elhibázta. 40. Menyasszony. 41. Tanulmány; vázlat. 43. Óvodába járó. 44. Ugyanott, röviden. 45. Nemzetközi autókölcsönző cég. 46. Fogadására. 47. Palindrom férfinév. 48. Kővér udvariasan. 50. Néma kín! 51. Már nem kezdő. 54. Kintről. 55. Háziallat. 56.

Hibásan vet papírra. 57. Paripa. 59. Állatoknak vizet adó. 61. Iráni város. 62. Kisebb település. 64. Erősen kíván. 65. A Szatmári béke egyik aláírója, császári főparancsnok, III. Károly király megbízottja. (zárt betűk: L, Á)

FÜGGŐLEGES: 1. Itt találták meg a helyi kórház pincéjében az aláírás támaszául szolgált Szatmári-asztalt. (zárt betűk: S, A, J, Y) 2. Izraelita. 3. Borkülönlegesség. 4. Lombtalan. 5. Földet művel. 6. Vers dísze. 7. A menyétek családjába tartozó kis ragadozó, drága bunda alapanyaga. 8. Létezik, van. 9. Megvételre kínált. 10. Leendő ökor. 14. A Szatmári béke egyik aláírója a szövetségzettek oldaláról, Rákóczi tábornoka. (zárt betűk: O, Á) 16. Mókus. 18. 24 óránkénti. 21. Nadrágtartó. 23. Dögevő ragadozó. 25. Szükség lenne rá. 26. Vége angolul. 28. Mai magyar fiatal énekesnő. 30. Személyiséged. 31. Egykori gyermekvárosból való. 33. Égi, levegővel kapcsolatos előtag. 34. Becézett Attila. 35. Televízió. 37. Ahogy hívnak. 39. Elektromos feszültség mértékegysége. 42. Kondér. 45. A 12. zsidó hónap neve. 46. Ósei régiesen. 47. Tüvesen jegyzé le. 49. Kutya. 50. Somogy megyei község. 52. Bázis, fundamentum. 53. Svédország alapítója. 55. Ott élő. 58. Afféle. 60. Tézis. 62. Azonos betűk. 63. Most készült.

Lévay Zsolt

Comenius Projekt 2011 – Budapest

Március első vasárnapjának délelőtti izgatott várakozással telt, hiszen ezen a napon érkeztek meg hozzánk lengyel barátaink, akiket majdnem egy egész éve nem láttunk.

Délután azonban mindez átváltott egy ideges rohanásba, mikor kiderült, hogy a tervezettnél majdnem két órával korábban érkeznek, és mi ekkor még nem álltunk teljesen készen a fogadásukra. Szerencsére beindult a riadólánc, és 3 órákor már (majdnem) mindenki az aulában volt, éberen várva az érkezésüket. Körülbelül fél órával ezután meg is érkeztek, s a viszontlátás öröme után mindenki elvonult fogadó családjával.

A következő 10 nap eseménydúsán telt el, szinte minden percünk

be volt táblázva, olyan szorosra sikerült a program. Az első napon az iskola bemutatása után városnéző sétát tettünk a budai oldalon. Sajnos az idő (és az időjárás) közbeszólt, így nem tudtuk mindazt megtekinteni, amit terveztünk, de így is tetszett nekik Budapest.

Az ezután következő napok igencsak aktívan teltek. Hallgattunk egyetemi előadásokat az ELTE TTK-n és az Óbudai Egyetemen (ekkor néhányan találkoztak a Balassi Intézetben tanuló lengyelekkel, és be is ültek velük ott magyar órákra), jártunk a Zichy Káptalában és a Vasarely Múzeumban, részt vettünk matek és történelem vetélkedőn, és természetesen dolgoztunk a projektfeladatokon is. Ezen kívül jártunk a Par-

lamentben, és megtekintettük közösen a március 15-i ünnepséget. Ez különösen tetszett nekik, hiszen idén a szervezők rendhagyó ünnepséggel készültek, melyben a zenéé volt a főszerep.

Az ünnepi szabadnapjainkon is voltak természetesen programok: közös kirándulást tettünk Hollókőre és Ipolytarnóca, majd Visegrádra és Esztergomba a családokkal együtt, és láthatunk volna vízilabda meccset is, ha eljön az ellenfél. Elmondásuk alapján mégis a Portya tetszett nekik

a legjobban, amikor hármas csapatokban kellett feladatokat végrehajtatniuk, ezáltal is megtekinthették Budapestet.

Az utolsó nap félig szabadon telt: miután körbejártuk a Csodák Palotáját, ahol angol nyelvű előadást tartottak nekünk, elvittük őket egy bevásárló körútra.

Este az aulában rendeztek nekünk búcsúestet, ahol változatos magyar ételekkel fogadtak bennünket. Elhangzottak köszönő- és búcsúbeszéddek, majd lassan elindultunk haza, hogy legyen mindenkinek elég ideje rendszeren összepakolni, hogy ne másnap kelljen kapkodni.

A másnap reggel kissé szomorú hangulatban telt el, és az időjárás sem javította kedvünket. Egy utolsó összeborulás, és a távolodó busz

látványa után viszont szatértünk a szürke hétköznapiakba. Reméljük, ők is olyan jól érezték magukat itt nálunk, mint mi annak idején Lengyelországban, és kellemes emlékekkel térnek haza.

Terjék Tamás (11.b)

A LONDONI UTAZÁS

Március 13-án eljött a várva várt nap, ugyanis ezen a napon vette kezdetét életünk egyik legnagyobb élménye, mikor elindultunk Londonba.

Ezen a gyönyörű délelőttön fél tízkor szálltunk be abba a nagyon sárga buszba, ami elvitt minket egész Európán keresztül az egykori Brit Birodalom fővárosába. Útközben megálltunk Bécs városában is úgy két órára, ahol megnéztük a nevezetességeket és belebotlottunk egy líbiai szimpátiatüntetésbe is, ami véleményünk szerint nagyon nem illett a belvárosba.

Másnap délelőtt érkezünk meg a Csatorna partjára. A szigorú útvevellenőrzés után felszálltunk a vonatra buszostul, ami átvitt minket a „ködös Albionba”. Röpké 35 perc vonatozás után megérkeztünk Angliába, ahol első programként sétáltunk egyet a doveri tengerparton. Itt láttuk a fehér sziklákat és a várat, ami kissé ködbe burkolózott, de még így is tiszteletet parancsolt. Miután mindenki belekóstolt a brit levegőbe, elindultunk Canterbury-be. Canterbury legnagyobb nevezetessége a katedrális és gyönyörű óvárosa, amit nekünk is lehetőségünk volt megcsodálni.

A következő állomás Greenwich volt. Itt a Hajózási Múzeumban megtekinthettük többek között Nelson admirális zubbonyát, amit a trafalgari csatában viselt (nem is ezt viselte, arról csak egy képet láttunk). Majd ezután megnéztük a Királyi Obszervatóriumot, ahol ugráltunk Nyugatról Keletre (mivel itt található a nulla hosszúsági fok).

A nap utolsó eseménye a családokkal való találkozás volt, amit mindenki izgatottan várt. Indira tanámó azt mondta nekünk, hogy Mrs. Chinnappához fogunk kerülni, így ebben a tudatban érkezünk meg a találkozó helyszínére. Kisebb

kavarodás után egy ősz hajú nénihez irányítottak minket, akinek szinte egy szavát sem értettük, mert iszonyúan hadart. Már itt is feltűnt, hogy túlságosan angolnak tűnt ahhoz, hogy Chinapának hívják. Rövid autókázás után megérkeztünk a lakáshoz, ami kísértetiesen emlékeztetett egy átlagos angol házra. Mi az emeleten kaptunk helyet egy igen szerényen berendezett szobában, ahol négy ágy között alig fértünk el. Szigorú szabályok között kellett élnünk: a tükörtől kezdve a mosdóig mindent szabályoztak - persze a többiek szerencsésebbek voltak a családokkal. A hangulat oldása végett rögtön odaadtuk az ajándékokat, ami meghozta a kívánt eredményt.

Első este a vacsora mirelit pizza volt, melynek elfogyasztása után mindenki hulla fáradtan dőlt az ágyába.

Fel se keltünk reggel fél nyolcig, amikor egy kísérteties angol hang beszólt a szobába: „Time to get up”. Egy gyors mosakodás után elfogyasztottuk a reggelinket, majd a találkozási pont felé vettük az irányt. Első londoni napunk programja főként múzeumlátogatásokból állt. A Temze déli partján szálltunk le a buszról, ahonnan elsétáltunk a Globe Színház mellett, majd

átkelve a Millenium Bridge-en megérkeztünk Nagy Britannia legnagyobb (és a világ második legnagyobb) katedrálisához, a Szent Pálhoz. Ezt

követően egy játékosnak szánt kérdőívet kellett kitöltenünk a valójában nagyon érdekes London Múzeumban. Következő állomás a British Museum volt, amelyből csak keveset láttunk az óriási méretei következtében. Itt kaptunk 3 óra szabad időt, amit akár az Oxford Streeten is tölthetünk volna, de mi inkább egy hangulatos ír pubban töltöttük, már csak azért is, mert ki akartunk próbálni egy igazi pubot Londonban. De nem hagytuk ki az Oxford Streetet

sem, mert azért ez is egy kuriózum. Mindenki időben visszatért a buszhoz, majd egy a programban nem tervezett meglepetés várt minket, mivel átmentünk a Tower Bridge-en.

Negyedik napra Windsor és Eton volt az úti cél. Egy, a repteret is megszegyenítő átvizsgálás után bejutottunk a kastélyba, ahol nagy örömünkre épp az őrsváltás zajlott. Ezután megnéztük a Szent György kápolnát, majd utána a vár belsejét is. Egy röpké ebédszünet után átsétáltunk Etonba, ami Anglia egyik leghíresebb főiskolájának ad otthont. Majd a napi meglepetés gyanánt kitértünk Hampton Court irányába, ami gyönyörű reneszánsz palotájáról és ennek hatalmas labirintusáról híres.

Az ötödik napot a belváros megtekintésével töltöttük. Elsőnek a Westminster Apátságot néztük meg, ahol több híres ember sírját is megtalálhattuk. Ezután vetettünk néhány pillantást a Parlamentre és a Big Benre, majd indultunk a Buckingham Palota felé. Útközben megnézhattuk a Downing Street 10-et és a lovas őrsváltást, ahol sok vicces kép készült. A Buckingham Palotánál sikerült elcsipnünk az őrsváltás végét. Innen a Piccadilly Circus-höz mentünk, de itt legnagyobb bánatunkra a londoni olimpia miatt a legtöbb környező épület fel volt állványozva.

Némi szabadidő után a China Townon keresztül a Covent Gardenhez érkeztünk, ahol szintén kaptunk időt a shoppingolásra. Majd elindultunk aznapi utolsó úti célunk, a Trafalgar Square felé. Aki akart, itt bemehetett a Nemzeti Galériába, de

mi inkább fölmásztunk a Nelson admirális szobra alatt lévő oroszlánokra. Mielőtt felszálltunk volna a buszra, még vethettünk néhány pillantást a Temze túloldalán lévő London Eye-ra. A hazafelé vezető úton megálltunk vásárolni, hogy mindenki fel tudjon tankolni a következő napi útra (8 font volt a Guinness raklapja, hát ki tudna otthagyni egy ilyet?).

A hatodik nap reggelén könnyes búcsút vettünk Mrs. Chinappától, akiről idő közben kiderült, hogy valójában Mrs. Dickensnak hívják (s ez megmagyarázza, hogy miért tűnt ennyire angolnak). Eztán kezdetét vette a végtelennak tűnő

utazás vissza Magyarországra. Budapestre negyed négy körül érkeztünk meg, ahol még megköszöntük Indira tanárnőnek, hogy megszervezte ezt a nagyszerű utat. A családok már izgatottan vártak minket. Véleményem szerint mindenki felejthetetlen

élményekkel tért haza.

Dóczy Gergely, Tarsoly E. Gábor (12.d)
fotók: Lendvai Márton (10.d), Paulik Rita (12.b)

Józsa Emőke (10.a)

Suli-KRESZ

Napjaink egyik legfontosabb feladata a biztonság megteremtése úton-útfélen, munkahelyen, iskolában. A közúti közlekedés jelző tábláinak vizuális rendszerét alapul véve terveztek a diákok (humoros) iskolai KRESZ-táblákat, melyek megkönnyítenék az iskolai életüket is.

Szvarczné Micheller Erzsébet

Béky Bence (10.b)

Boros Bence (10.b)

Erdélyi Dániel (10.c)

Halász Nóra (10.d)

Horváth Kristóf (10.d)

Karancz János (10.c)

Kerekes Annamária (10.c)

Kovács Bence (10.b)

Pró Krisztina (10.d)